

Osvesti se - Moj Put

Predgovor	1
Misli Teze Ideje Koncepti (otpor, bunt)	2
Čuda	5
Društvo i odnosi u ljudskoj zajednici	6
Društveni poredak	8
Tehnologija	9
Zajednica - Zajedno u Večnost	9
Sopstvo	10
Upitaj se	11
Put Spoznaje	11
Prepoznaj, spoznaj, prevaziđi	13
Zaključci	14
Sažetak	15
Ne radim ništa	16
Razvoj	17
Deca	17
Sistem	18
Ideje - Sila	19
Rečnik	20
Platon - Pećina	22
Jeste ili Niste	22

Predgovor

Sve što ćete pročitati u daljem tekstu je proizvod ličnog traganja za smislom sopstvenog života kao i smislom celokupnog postojanja. Tekstovi su nastali u periodu 1992 - 1995, jednim delom provocirani Balkanskom histerijom, mojim putovanjima po Evropi i istočnoj Africi, jednogodišnjim radom i studiranjem u Americi, zatim studiranjem filozofije, i proučavanjem psihologije i antropologije. A onda sam 1995. udario sebi u leđa, ostavio sam sve po strani i posvetio se životu. Okrenuo sam se stvaranju porodice, internetu i karijeri u okviru istog, beskrajnom igranju sa prijateljima u pravom i virtuelnom postojanju. Nakon bombardovanja sam finalno napustio Srbiju i zbrisao u Portugal da negujem decu, gradim nova prijateljstva, zarađujem za egzistenciju i naravno da se igram. Jednostavno sam živeo život, ili je on živeo mene. Ali to mi nije bilo dovoljno, nije me život zadovoljio, previše je apsurda oko mene bilo. Planeta je jecala, ljudi su gubili veru, smiso našeg postojanja se izgubio ili ga nije ni bilo. Smisao mi nije dao mira, koliko god sam hteo da ga zaboravim i zanemarim on se stalno vraćao a ja sam se opirao i sve dublje tonuo u sopstveni zaborav.

2014. godine više nisam ni postojao sve je bio samo jedan beskrajni košmar. I kada sam bio siguran da mi nema spasa Bog me je ispunio ljubavlju a anđeli su me iz Zaborava izbacili, od ljubavi me ponovo napravili i novi život podarili. Anđeli od ideja ljubavi stvorena deca Boga jedinoga, čiste beskrajne bezuslovne ljubavi.

Sve se sada u meni sleglo, sad sam CEO! Dvadeset godina sam proveravao ispravnost svojih spoznaja, tražio im mane, negirao ih, izvrtao, i na tom putu život izgubi a suština je ostala netaknuta. Ovo je moj put do nje, moja pitanja, moje dileme, moja izučavanja i zaključci. U suštini bez da čitate dalje odgovor je ljubav. Volimo onako kaoko TO voli nas, bezuslovno i bez osuđivanja.

Sve je sačinjeno od harmonije ideja, od ideja u ljubavi koje postoje u mislima večnog Uma. A svesni, uvek budni čovek, teži savršenstvu u večnosti i samo prati ljubav.

Ovo i nije knjiga u klasičnom smislu, već kolekcija pitanja, razmišljanja, dilema, teza, antiteza i sinteza.

Tekstovi nemaju neki poseban redosled, više su nekako hronološki poređani a ja sam se potrudio da ih ipak svrstam u neke male celine. Duži vremenski period sam sve misli koje su mi tada navirale diktirao u diktafon i zapisivao u notes, a onda sam od '93 kucao direkno u kompjuter. Zato mi je i bilo nemoguće na napravim neku egzaktnu hronologiju.

Čitajte po redu ili preskačite, podvlačite ili precrtavajte, prihvatajte ili kritikujte. Ovi tekstovi su tu da vas na prvom mestu bude i provociraju kao što su to i meni godinama radili.

Nadam se da će vam biti od pomoći u vašem traganju i da će vas kao i mene osloboditi.

**Sve što vidite da je pisano kurzivom je dodato naknadno dok sam pripremao knjigu.*

Misli Teze Ideje Koncepti (otpor, bunt)

Suplanetarci!

Razmišljaj, diskutuj, upusti se u dijalog.

Finalna istina je jedna i moraju se složiti svi.

Istinske vrednosti anarhije ideja jedine imaju zajedničku nit.

Anarhija je postojanje bez dogmi i predrasuda.

Svako ko se iz neznanja ili delimičnog znanja, misleći da je ovladao u potpunosti znanjem, odvaži da donosi istine, stvara nove neistine. Opasno je kada ima sledbenike.

Sve je živo, sve je ideja.

Čitaj rezultate ali traži uzrok i početak svega. Osvesti genezu.

Ideja mora da živi. Priči kraja nema, to znaju svi. O kojoj se ideji priča? Ideja ljubavi! Ideja večnosti u beskonačnosti! Bog.

Nije važno što nisi prvi koji je to razumeo i tu ideju smislio, važno je da si i ti to isto samostalno zaključio.

Otelotvoreni smo iz informacija zapisanih u hromozomu naših predaka.

Diriguju nas instinkt i refleksne radnje. Suprotstavite se.

Životinje se prepuštaju nagonском instinktu, čovek se uzdiže iznad njega.

Buđenje je moguće samo za prave posvećenike.

Da bi nekome pokazao, dokazao da spava, ukaži mu na apsurd koji mu se upravo dešava.

Uspavano biće promenom okruženja menja samo sadržaj svojih snova. Probudiće se jedino ako mu se banalizuju prihvaćeni sistemi morala i društvenih dogmi. Poruši im snove, samo će se tako probuditi.

Nema zakona, nema nepobitnih činjenica. Postoji samo beskraj kojem težimo i koji upoznajemo.

Nema hiljade pravila, možda jedno, možda i nijedno. *Ima jedno, budi ljubav.*

Ništa nije onako kako nam se prikazuje. Isina je transcendentna.

Ne prihvataj ničije dogme i načela. Živi bez njih.

Od trenutka kada je nastalo ovo beskonačno sve i ništa, svako prepoznavanje između njegovih činioca koje zatim preraste u komunikaciju je novi oblik postojanja, a time i nova dimenzija beskonačnog.

Da li je zemlja raj, pakao ili čistilište? Ne! Zemlja je Zemlja i ništa drugo, a ljudi su neosvešćeni i još uvek animalni.

Sve je samo jedan od nivoa koji se prelazi dok se ne postigne beskonačna komunikacija.

U sve-mir puštati dobre! *Svesne i u harmoniji, zaljubljene u beskraj.*

Vibracije. Da li su sva materijalna stanja i svi oblici beskonačnog vibracije, oscilacije različitog intenziteta? *Jesu - to nam objašnjava kvantna fizika. Rezonancija stvarnosti, ili Stvarnost rezonuje i sebe osvešćuje.*

Materija su zvuci beskonačnog. Simfonija ljubavi. A vakuum je spokojna tišina, nirvana. *Vakuum je ispunjen kreativnim potencijalom, koji svakog momenta može da se realizuje, manifestuje.*

Veruj u sebe, u Boga i u ljubav. Pronađi Boga u sebi. Oslobodi se.

Bog je svuda.

Budi dobar uvek i stalno.

Ne pričaj o ljubavi, VOLI!

Cenim tvoju spremnost za promenu. Ako želiš da se menjaš spreman si za komunikaciju.

Mora se misliti na sve ljude. *Svi smo mi jedno biće.*

Umetnost je hrabrost i istrajnost. *Budi sam svoje umetničko delo.*

Možda se treba osloboditi razmišljanja o smislu. *Može se ispravno živeti bez razmišljanja o smislu ako čovek prati ljubav i zna istinski da voli.*

Ostavimo ljudima pravo slobodnog izbora. Pustimo odnos potpune slobode da odredi komunikaciju. Nađi svoje mesto bez obzira koji ti je smisao života, koje si istine usvojio, ili od čega si zavistan. Ako prihvataš samog sebe, neguješ ljubav i harmonično vibriraš, onda budi!

Ako zaustavimo misaoni proces, nestaje i svemir kreiran našim umom.

Seti se beskonačnog svaki put kada te strah obuzme.

Prijateljstvo je razmena.

Komunicira se svim čulima, telesnim i vantelesnim.

Super ljudi komuniciraju asocijacijama, zvukovima, pokretom, izlučevinama, pogledom, mislima, vajbovima, sva čula su svesno uključena. Sve analiziraju odmah. Nemaju prošlost.

Prošlost nas nezaobilazno kreira. Osvestimo taj uticaj i oslobodimo ga se.

Doživljaji iz prošlosti i interakcije sa drugim ljudima kreiraju našu ličnosti i daju oblik našem egu. Neophodno je biti toga svestan i neprestano se čistiti od loših uticaja.

Pamtiš prošlost zbog loših iskustava, to te sputava, treba stalno da budeš uključen u svaki sadašnji trenutak.

Sada, se dešava.

Večno sada.

Elementarna čestica je ideja u ekstazi. Uzbuđenje u prstoru..

Multi-vibraciona harmonija. Bog.

Dobro, Odlično, Fenomenalno, Savršeno, Apsolutno.

Mozak ti je super ceo život, ako ga stalno treniraš, maštaš i kreiraš.

Zajednica treba da obezbedi svakom pojedincu da postigne svoj maksimum iz koga nastavlja da teži savršenstvu.

Poruka za one koji neće da se bude i rade na sebi: Više sreće u sledećem pokušaju na istom nivou.

Da li ste se pomirili sa tim da ćete umreti ako se ne urazumite, ne osvestite?

Postoji globalna poruka, ali svako ima svoju fazu i amplitudu. Svi je primaju ali je samo neki prihvataju.

Ideje su univerzalni princip.

Večna težnja savršenstvu.

Dinamički princip kosmosa. Yin-Yang.

Delujmo odmah. Delujmo sada.

Pokreneš se za idejom i nastaneš.

Slažeš li se da je SVE jednostavno?

Čuda

Dođes u bit i pitaš šta sada. Znaš li koji je odgovor? Ništa! Nema ga. Večnost je odgovor sam po sebi.

Stvarajte neprestano. Harmonizuj se sa svakim trenutkom.

Ne daj da te drugi ometaju. Poklanjaj sebe drugima, toliko da te to ne sputava, već stimuliše.

Neizvesno stimuliše.

Čudesno je svuda oko nas.

Ne daj se za pare. Odbaci materijalno kao osnovu za vrednovanje života.

Mnogo ti se nudi za vreme koje poseduješ, pazi šta biraš!

Vežbati paralelnu komunikaciju. Komunikacija asocijacijama.

Uznemiriš se kada se osetis ugroženo.

Priznaješ li razliku između znam i ne znam? Razumem i ne razumem?
Shvatam i ne shvatam?

Postoje pitanja koja stalno sebi postavljaš? Nađi odgovore na njih!

Oseća se kada nisi iskusio.

Kada si spreman, onda si spreman za sve.

Pitanje smisla se neminovno nameće u procesu osvešćenja, ono je njegov sastavni deo.

Vera da ćeš postići i hrabrost se obostrano podstiču. Samo neustrašivi mogu dostići beskonačno. Hrabri se sreću van sistema.

Metafizika sagledava sve uticaje. Materijalne i Duhovne.

Radi najbolje što možeš. Ako ne znaš kako, konsultuj se, pitaj.

Iskače onaj koji pročita, i poveruje.

Radi šta god hoćeš, *ali prati ljubav*.

Moraju se razumeti kosmički zakoni.

Nema glupih. Ima lenjih, uplašениh, sputanih.

Negujmo različitosti i autentičnost.

Mora se negovati komunikacija između različitih civilizacija. Veća je verovatnoća spoznaje.

Iskren, i u harmoniji sa postojanjem, sa beskonačnim, sa bogom.

Društvo i odnosi u ljudskoj zajednici

Sreća je tvoja, nagrada moja. - Kaže Licemer.

Baš ti zavidim. - Kaže neko ko te mrzi.

Perem mozgove bezumno i jeftino.

O ljudi ne trujte se, ne pričajte među sobom! Ćutite. Negujmo ćutanje.

Uopšte me ne interesuje da slušam tvoje maskirane frustracije.

S kim si takav si. Puniš se njegovim idejama i to je neizbežan proces.

Okruženje te radi konstantno.

Bili smo u gradu da se tiskamo, a sada se vraćamo u naše jazbine.

Hteo bi da budeš deo ovog grada? Hteo bi da budeš deo ovog stada?

U gradu si kao na kolektivnoj terapiji. Radiš sve što rade drugi. Analiziraš sebe da bi se što bolje uklopio.

Neka, samo ti smrdi. Meni smeta što tebi ne smeta što ja smrdim.

Mentalna onanija.

Vaspitajte svoje sugrađanine. Reagujte na njihove nestašluke.

Uspavan je svako koga možeš da definišeš i da smestiš u jednu od postojećih grupa.

O vama, o nama, o svima vama, Mama.

Moderan čovek: Uspavane ćelije, udružene u glupost. Paradoks svemirski.

Mrcina: Masa bez oblika i volje.

Neki naprave gomilu love, i onda kada se upoznaju sa drugima predstavljaju se: "Ćao ja imam lov"; "Zdravo ja imam lov"; "Dobar dan ja imam lov";

A na pitanje kako su odgovaraju, "O, ja imam lov".

Dajte mi televizor. Koliko će me to koštati? To će vas koštati života.

Ljudi imitiraju, a kada su dobri u tome, fasciniraju.

Zazidan u znanju.

U razgovoru sa tobom ne interesuje me što je neko drugi rekao, ako si ti to shvatio i prihvatio kao svoje, onda si i ti sposoban da odgovoriš na sva moja pitanja. Ako je zbog drugih tvoja spoznaja porasla i ako su te misli postale i tvoje, slušam te učitelju, potpuno koncentrisan. Spremi se za kritiku!

Neko godinama, bez razumevanja, pamti podatke iz iste oblasti. Proširuje znanje, kombinuje, zaključuje. I onda nakon svih tih godina, postaj rob sopstvenog znanja.

Mi ne biramo šta ćemo biti, već nam okruženje nameće zaduženje i kreira mentalnu mapu.

Ljudi se trude i ceo život rade. Bez obzira na njihovu svesnost, mnogi to što rade, rade dobro, ali to je čista biomehanika. Pamtiš dobro podatke, odlično ih povezuješ, cenjen si zbog toga, a u stvari nisi ništa bolji od kompjutera. Ti i jesi kompjuter. Mali savršeni robot dobro opremljen sensorima. Osvesti se i preuzmi kontrolu.

Mnoge koje srećemo su u nesvesti, i samo ponekad u polu-svesti.

Samo napred. Plivaj u svom moru snova. Ali pazi da se more ne pretvori u moru.

Svi samo pričamo priče.

Pometniju prave manje sposobni, manje svesni, jer se drže poznatog i koč progres.

Nije pitanje može li neko da laže. Pitanje je zašto laže?

Ljudi vole misteriju, mitove, lenji su da istinu saznaju. Skrivaju se od istine, jer ona je najzahtevnija. U njoj ne možeš slepo da pratiš, već moraš stalno da radiš na sebi, stalno da budeš budan.

Društveni poredak

Iz želje proizilazi cilj, a kad postignete cilj rađaju se nove želje. Postavlja se pitanje na osnovu koje želje smo odredili cilj, i koliko je ta želja istinski naša ili je socijalna konstrukcija. Da li ste priznali sebi da individualnost ne postoji? Želje koje održuju vaše ciljeve su proizvod društvenih normi.

Marks je zagovarao i propovedao robovsku revoluciju. Ali robovi su se ušuškali u marketinškoj laži. Marketinškoj šerenoj laži!

Zarobljenici (mnogi zemljani), hteo sam da vam se smejem u lice, ali ne mogu, niste vi krivi. Žao mi vas je. Znam da ne znate o čemu pričam. Rođeni ste u zatvoru, ili ste mladi zatvoreni, za vas drugo i ne postoji. Jeste, bolan je beg, jer beg znači umiranje. Umiranje je smrt ustaljenih sistema. A smrti ste prestravljeni i zato samo neustrašivi mogu biti slobodni. Ne fali vam ništa na robiji? Jeste, u pravu ste "živi se". Ali zašto se ljutite na one koji pobegnu? Ne posećuju vas? Pa njima je dosta zatvora, a i oni su begunci. Izlažu se bespotrebnoj opasnosti da ih uhvate. Ko da ih hvata, ko da ih zatvara? Ne vidite čuvare i hapsioce? U tome i jeste kvalitet vašeg zatvora. Svako od vas je i zatvorenik, i čuvar, i sudija. Vi se sami sputavate, kažnjavate i čuvate od bekstva. U tome i leži vaš paradoks, ali i vaš opstanak.

Država štiti interese većine. A većina je kontrolisana od strane manjine koja posedje kapital, što znači da država štiti interese manjine. *U novije vreme država samo štiti interese kapitala bez obzira kome taj kapital pripada.*

Lako je naći smisao u kapitalističkom sistemu i postati dobar u nekoj oblasti, to nije nikakav problem, treba samo da se prepustiš sistemu i zaboraviš na sebe. Kažu "budi ono što jesi", a stvarnost je da si ono za šta te je sistem kreirao.

Oligarhija je i sada prisutna (vlada mali broj porodica).

Može li se van sistema, kada je sve sistem i kada smo i mi proizvod nekog sistema? Kažu smisli novi sistem. Zašto, pa ovaj je upravo onakav kakav zaslužujemo. Dajte mi mesta u njemu, a ja se obavežujem da neću činiti nikakve smišljene poteze, samo ću da ispunjavam zahteve sistema i da "mrtav živim".

Ukinimo patente, ideje su univerzalne i pripadaju večnom principu. Patenti osporavaju i ugrožavaju slobodu.

Sadašnje Hrišćanstvo je poltronstvo.

Sveštenstvo je i dalje jako, jer svi koji su lenji da shvate pravu suštinu Boga traže utočište u verskim ritualima.

Rat: Namećem i širim svoje interese, verovanja, dogme, i zakone. Mislim da sam vredniji.

Ne možeš se pomiriti sa idejom da društvo ne funkcioniše dobro. Ako shvataš da nam društvo nije idealno, kritikuj i radi na njegovom usavršavanju. Samo će se tako poboljšati u smeru u kojem bi ti želelo.

Tehnologija

Moderna tehnika je napredovala ali ljudski um nije.

Oprez! Simulacija vreba! Ovo je samo prelazna faza.

Personalni kompjuter, kako to žalosno zvuči. Kakva je to budućnost? Sa slušalicama na glavi, mikrofonom pred usnama, kompjuterom u džepu, antenom na leđima, i eto to je to, zarobljeni u silikonu.

Mašine se koriste vašim mozgovima kao upravljačkom jedinicom. Robujete mašinama koje robuju kapitalu, a kapital robuje sili, a ta sila je proizvod kretanja informacija. *A informacije kontrolišu moćni pojedinci.*

Narednih sto godina sve će se svesti na širenje komunikacije (dati svima mogućnost da komuniciraju). Svi će imati lični telefon i čim se obratiš nekome on je na liniji, ili više vas. Ako ti ne odgovara na poziv, dosadan si.

Zajednica - Zajedno u Večnost

Moramo naći odgovore na sva postavljena pitanja, jer je to jedini način da se održi budnost i izbegne sistem. Zato podržimo one koji traže. Možda će naći nešto što mi ne bismo nikada. A kada nađu dobićemo vredne učitelje.

Nećemo granice! Kako to da svi pripadamo istom rodu, a razdvajamo se granicama? Ko vam je dozvolio da pregrađujete beskonačno?

Državu stvaraju ljudi koji se u nju ujedinjuju zbog zajedničkih interesa. A te zajednice se održavaju tako što sistemom školstva ugrađujemo naše poimanje istine našoj deci, da bi ona zatim tako programirana nastavljala paradoksalne igre. Uradimo obrnuto. Pustimo decu da smisle nove igre, jer će ona to sigurno bolje da urade.

Svi smo zajedno jedno biće koje osvešćuje večnost i teži beskraju. Mi smo ujedinjenje ka spoznaji večnosti.

Učimo iz tuđeg delanja i idemo dalje. Ali samo sa njihovim radom u umu, a ne i sa njima na ledjima.

Nema krajnjih zaključaka, ideje i zaključci evoluiraju. Sve se mora konstantno podvrgavati kritičkoj analizi i prilagoditi trenutnim potrebama, i stalno usavršavati na putu ka beskonačnom. Ne mogu se primenjivati zastareli zakoni i socijalne norme na sadašni trenutak, njima se sputava duhovni razvoj.

Razgovarajmo. Diskutujmo. Kritikujmo. Učimo. Dijalog je napredak. Upuštaj se u dijalog kada ne shvataš, kada ti samokritika ne pomaže. Upustiti se u dijalog, da bi sprečio bezumlje, a to se može samo uz mudrost, volju, strpljenje i hrabrost.

Sopstvo

Upoznaj svoje vozilo, svoje telo, dušu i duh koji ih spaja. S njim putuješ kroz postojanje i ono ne sme da se kvvari. Nauči da ga koristiš na jedini ispravan način. Zato ga moraš upoznati celog. Veruj svojoj mašini. Vozi je dobro.

Tvoj stav proizilazi iz tvog sistema verovanja, i sistema autoriteta. Prevaziđi ga!

Možes li prihvatiti odgovornost da oceniš sebe?

Zašto bi ti neko pomogao da radiš ono što ti hoćeš. Snađi se sam. Ako te naša zajednička "igra" zanima, možemo porazgovarati.

Doživljaj je zbir osećaja i iskustva koja su aktivirana.

Narav se suzbija, kontroliše. Ne reagujemo po naravi nego po mudrosti. Narav je animalna osobina. Treba prevazići nagone. Što smo ih svesniji to smo budniji. I mnogo je bitnije osvestiti ih, nego odmah pokušavati da ih prevaziđeš. Nagoni ne mogu biti opravdanje za postupke. Toliko toga se dešava samo iz prostog zadovoljavanja osnovnih potreba. Pobedi sopstvenu animalnost. Koliko si manje zavistan od nagona, toliko si bliže razumu, umu.

Ne sme biti stida. Zašto bi se stideo? Zato što ne znaš?! Ako znaš da ne znaš, dobro je da pitaš jer ćeš jedino tako da saznaš.

Odbaci strahove. Odbaci komplekse. Šta će ti?

Ne dozvoli da te strah obuzima i vlada bićem tvojim, to vodi u ponor.

Nemoj da zavidiš, i ti možeš isto. Zavist stvara mržnju, kao projekciju lenjosti i straha. Sve što može neko moćes i ti uz istu količinu volje i strpljenja.

Ne utiču drugi na tebe, nego ti prihvataš njihove priče, želje, ideje i verovanja, pa se povinuješ njima. Veruj u sebe, donosi zaključke svoje.

Razdvoj ono što o tebi misle i šta ti žele, od onoga što jesi.

Ne pokušavaj da se dopadneš drugima. *Dopadni se sebi.*

Naći osnovno polazište, naći izvorište. Naći sopstveno izvorište, seti se ideje od koje si nastao.

Upitaj se

Ko sam ja?

Da li se plašiš smrti?

Ima li smisla?

A šta je pametno?

Zašto postojiš?

Zašto postojimo?

Šta misliš o postojanju?

Šta želiš?

Koji ti je cilj?

U šta veruješ?

Kakva ti je vizija budućnosti?

Želiš li da se menjaš?

Jesi li biće spremno za komunikaciju?

Jesi li probuđeno biće?

Primećuješ li stvarnost?

Prepoznaješ li suštinu?

Put Spoznaje

Kada se duhovno probudiš, treba da uložiš veliku energiju da bi ostao budan.

Ako želiš da duhovno rasteš, moraš biti zdrav, jak i slobodan.

Put spoznaje: Ispred tebe mutno i nepoznato, oko tebe bistro i poznato.

Dok god smo u telima mi posedujemo čula pomoću kojih prepoznajemo okolinu i na osnovu skupljenih informacija reagujemo. Čini se da mi ništa ne odlučujemo, već samo podržavamo evoluciju. Ali mi se moramo u jednom trenutku zapitati o smislu, o smislu svega. Zašto postojimo, da li nas je neko stvorio, rađamo li se svojom voljom ili zakonom fizike? *Jesmo li deca ljubavi ili deca entropije?*

Strah se mora prevazići.

Pomažem ali se ne odmažem.

Prelazak na novi nivo zahteva puno energije, rada, odricanja.

Treba oslušivati budućnost iz budnog stanja, predviđajući nepredvidivo i živeti večni trenutak.

Dok si u komunikaciji, dok si otvoren za kritiku, dok god si spreman na dijalog spoljašnji i unutrašnji, tada se menjaš i rafiniraš.

Isključiš okruženje da bi onda mogao da radiš na sebi. Samo na sebi bez okruženja, a ne na sebi i okruženju jer okruženje te stalno radi.

Srednji put? Kakav je u stvari to put? Možda bismo ga mogli nazvati skoncentrisano delanje. Ne razlivaš se nikud. Ako skreneš sa puta moraćeš ponovo da uspostavljaš komunikaciju sa beskonačnim kako bi opet postigao visoku koncentraciju i tako se ponovo vratio na srednji put. Ako si nekada već bio na putu onda shvataš težinu zadatka.

Kad si upitan, uvek se vrati osnovnim istinama, i onda odgovori, kratko, jasno, i sažeto.

Samo proučavanjem, posmatranjem oko sebe ti i dalje promatraš sebe.

Ne nastavljaš komunikaciju, učenje, ako ne razjasniš apsurdnu, nespoznatljivu tačku.

Nema šta da se uklapa u tvoju slagalicu, jer tako nešto ne postoji, sve što "slažeš" je u skladu sa beskonačnim, jer je ono jedino postojano u večnosti.

Uvek traži izvor, polaznu tačku. Svemu nađi početak. Traži pra-bitak.

Spoznati moraš okruženje i sebe. Težiti spoznaji isto je što i težiti beskonačnom, a kada spoznaš beskonačno ulaziš u večnost.

Oduvek se težilo nekoj istini. Samo su se vremenom čežnje nakupile i paradoksu koji trenutno živimo smisao dale. Moći ćeš dalje kada shvatiš da te istine nema.

Samo put u neizvesno je pravi put. Dok ne probaš, nećeš znati.

Prepoznaj, spoznaj, prevaziđi

Tri P: prepoznaj, prihvati, prevaziđi.

Jedno je prepoznati, drugo je razumeti i prihvatiti, a treće prevazići (transcendentirati).

Dok ne prepoznaš, ne možeš spoznati, a ne možeš ga prevazići dok ga ne spoznaš i prihvatiš.

Prihvatanje ima tri faze. Fazu u kojoj se složimo sa prepoznatim, zatim fazu u kojoj se sjedinjujemo sa tom idejom i ona postaje naša svakodnevica, i zatim faza u kojoj potvrđujemo ispravnost te ideje svakodnevnim delanjem. Samo je višestruko potvrđena ideja, istinski prihvaćena i tek smo tada spremni da je prevaziđemo.

Sve se mora odraditi. Ne može drugi za tebe da formuliše. Nema preskakanja. Biti budan zahteva i stalno podsećanje. Ne vredi što si naučio ako nisi spoznao, razumeo i sam dokučio. Ne vredi što znaš kada ne shvataš, ne razumeš. I kompjuter zna, ti moraš da razumeš. Šta vredi što znaš kada ne shvataš i ne prihvataš.

Uvećavaj svoje znanje da bi se prevazišao (prepoznaš, prihvatiš, prevaziđeš).

Svaku svoju ideju pokloni, podeli, a radi na njoj ako je potrebno ili ako te drugi o njoj zapitaju. Ne boj se konkurencije jer ona ne postoji. Svi radimo na istom. Na totalnoj komunikaciji u okviru beskonačnog. A kada je postignemo? Ući ćemo u beskonačnu ekstazu. Bićemo samo čista energija u neprestanom toku. Nismo li već i sada? Jesmo, ali nismo svesni. Kada osvestimo tu ideju, prihvatimo je i zatim je *stapanjem* prevaziđemo, onda jesmo.

Teži istini. Govori samo istinu, jedino si tako vredan sebi i drugima. Takvi su oni kojima težiš. Nemoj da se foliraš, to je ružno, lako provaljivo.

Da biste donosili iskrene odluke, treba prvo sami prema sebi da budete iskreni. Tek kada postanemo iskreni prema sebi, moći ćemo iskreno da komuniciramo i sa drugima.

Postići visoku koncentraciju, znači, kompletno osećati i pratiti, sve što se dešava oko tebe i u tebi, ali na takav način da te to ne ometa, već oslobađa.

Treba da se poznaje, razume i oseća beskonačno da bi se sa harmonizovao, uskladio sa tokom ideja.

Psihička nestabilnost ili mentalni poremećaj je problem u komunikaciji između svesnog i nesvesnog, neprihvatanje spoznaje.

Neka razmena traje stalno, spoznaja ne sme da stane. Radi na razvoju svesti svoje, moje, svačije, da bi se što bolje sa beskonačnim saosećao.

Možeš delati samo onoliko koliko si spoznao. Prvo spoznaja, onda delovanje. Ne delaj dok ne spoznaš.

Osnova Komunikacije: Svako svoj, skupa ka spoznaji. To važi za sve. To važi za odnos sa svima ljudima, životinjama, prirodom.

Volja, vera, i sve se dešava. Kada veruješ možeš sve.

Podeli svoje iskustvo, možda nekome pomogne.

Možeš mnogo da pričaš, i ništa da kažeš, a možeš i malo da pričaš, i da uvek sve kažeš.

Napredak nije u divljenju, već u kritici. Ne rugaj se, ali opominji i ukazuj na greške. Načini svakoga kritičarem.

Uvek postoje različita mišljenja ali je istina samo jedna.

Sve radite iz ljubavi, ako nije iz ljubavi onda narušavate harmoniju, i sigurno će ispasti pogrešno, disharmonično.

Spoznj Beskonačno i transcendiraj u večno.

Zaključci - Suština

Koncentracija.

Strpljenje.

Ne ostavljaj ništa nerešeno.

Život ne treba da bude strah od smrti.

Svako ko pristupa beskonačnom, mora prvo da pronađe sebe. Mora proći javnu psihoanalizu.

Samo neustrašivi ljudi čelične vere mogu dostići beskonačno.

Sve za decu. Deca su uvek u pravu.

Deca su naš najviši stadijum. Od trenutka kada se rodimo, počinjemo da zaboravljamo suštinu.

Svako svoj skupa ka spoznaji.

Bitak je jedan, samo ga vreme i društvena zajednica, iskazuju i nazivaju na najprigodniji način za date okolnosti.

Govor asocijacijama. Smanjimo rečenice. Ne pričajmo ni o čemu što ne širi spoznaju.

Učim ih, uče me.

Ako se upustiš u najodgovornije delanje prenošenja pouka, delati se onda mora dok učenici ne spoznaju pouku i prihvate je kao svoju.

Mi smo ujedinjenje ka spoznaji, ka beskonačnom.

Pomaži ali se ne odmaži.

Budi budan i budi druge.

Sažetak

Ako veruješ, desiće ti se.

Ne radi ništa iz očaja sem traženja pomoći.

Pitaj za sve što te interesuje. Pitaj uvek kada ne znaš.

Kada počneš od početka onda kraja nema.

Budi organizovan.

Budi koncentrisan.

Budi vredan.

Budi hrabar.

Razvijaj komunikaciju, komuniciraj.

Poboljšavaj percepciju.

Vežbaj mentalnu komunikaciju.

Budan. Budi budan.

Budi sve bliže centru, a ideje pusti da protiču kroz tebe.

Uvek budi svestan sebe i okoline.

Budi svoj, samostalan.

Eksperimentiši, nemoj biti pasivan. Ako pogrešiš, znaš kako nije, a grešku ispravi ili ponovo pogreši u novom pokušaju. Idi dalje i veruj, dok se ne ostvariš.

Sve radi iz ljubavi.

Teži univerzalnim istinama.

Uvek prodiskutuj.

Veruj u sebe da bi spoznao sopstvene istine.

Zaključni svoje. Zaključni sam.

Budi zahvalan.

Budi fizički aktivan.

Šetaj!

Ne radim ništa

Dragi moji đaci šta vam se danas radi?

- Ništa poštovani učitelju.

Odlično, hajde onda napišite sastav: "Šta radim kad ne radim ništa".

Na kakve me je muke stavio! Kada ne radim ništa, ne radim ništa!? Ali telo mi i dalje funkcioniše, teče mi krv, dišem, varim, nervi funkcionišu. Ne raditi ništa znači ne misliti, i ne praviti voljno nikakve kretnje. To stanje nirvane još nikada nisam postigao. Meni se u stvari ne dešava da ne radim ništa. Moraću nerad drugačije formulirati.

Šta je rad? Da li je to bilo kakav rad, ili je rad samo onaj rad koji te unapređuje? Kako mogu da znam za svaki rad da li me usavršava, uzvisuje?

Kada bi samo profesor znao na kakve me je muke stavio.

Može se reći da radim samo onda kad činim stvari koje imaju smisla, u suprotnom kad god činim nešto besmisleno to nije rad. Znači kad god radim na sebi i svom razvoju to je rad sa smislom. E sada još samo da objasnim koje su smislene, kako se to procenjuje, i zašto ikada radim besmislene. Valjda ću završiti pre nego što umrem! U stvari iskreno se nadam da ću uspeti da odgovorim na ta pitanja pre nego me smrt poseti.

Smislene su one koje imaju smisla, ... koje imaju smisla u odnosu na zadati cilj! Kakv cilj, čiji cilj? Cilj koji želim da postignem. A on je ...? Radim kada odrađujem smislenu nivou koje prelazim ka životnom cilju. Životni cilj je... . Ja ne znam ni šta je život, a hoću da govorim o cilju. Učitelju ne raditi ništa znači biti glup, gubiti vreme, jer ako imamo cilj nemamo vremena za nerad.

Setio sam se! Kada ništa ne radimo znači da tražimo cilj, jer dok ga ne nađemo ne bi trebalo da išta radimo. Kako mi znamo da nemamo cilj? Kako obezbediti sebi taj luksuz da ne radimo ništa dok ne nađemo cilj? Šta se nekoga tiče što ne možete da nađete cilj, a živite okruženi hiljadama ciljeva. Samo treba da usnute, u snu cilj izaberete, i više se nikada ne probudite ako imate sreće, jer ako se ponovo probudite neće vam biti lako.

Učitelju moj, ceo moj život je jedan veliki nerad, i nema toliko hartije za pisanje koliko sam se ja nenaradio. Ali već jedno duže vreme, i dalje ne radeći ništa, razmišljam o smislu. I čini mi se Učitelju, da sam počeo po malo da se mrdam, i to sopstvenom voljom. Čak sam i drugačije počeo da gledam na sve oko sebe. Ne mogu vam više od ovoga reći, jer šta radim kada ne radim ništa, ja nisam poznavao već sam ga živeo.

Razvoj

Sva naša iskustva su kompleksni zbirovi signala naših receptora, *hemijski algoritmi*. Statističkim metodom, upoređivanjem različitih iskustava mi donosimo zaključke pa su tako sve odluke određene prethodnim iskustvima.

Uopšteno naša merila i prosuđivanje su pod direktnim uticajem normi zajednice i lokalne grupe kojoj pripadamo. Što je grupa prema kojoj osećamo pripadnost veća, to su nam ideali sličniji i želje skromnije.

Mi smo iskustvena bića. Ljudski organizam je biološka mašina, koja je u stanju da oblikuje i pokreće druge oblike bivanja. Mozak je glavna upravljačka jedinica organizma koja koordinira svaku akciju na osnovu stečenih iskustava. U slučaju da je čovek svestan i da je u kontroli, dolazi do "superanalize", a što je čovek manje osvešćen više se oslanja samo na instinkte(emocije) i reaguje iz nižih centara pa sve do stomaka iz svoje animalne prirode. Budan čovek vlada svojom intuicijom, nju uključuje u superanalizu i donosi finalni zaključak.

Deca

Kao klinac sam sve znao, a sada ne znam ništa. Težim opet tom stadijumu.

Družimo se sa mlađima, sa decom. Deca kao najmanje zatrovana društvenim sistemom, mogu nam ukazivati na paradokse koje mi sami više nismo u stanju da prepoznamo. Ona nisu zatrovana moralnim i ostalim društvenim normama. Deca su nam jedini načini da se otrgnemo paradoksu koji živimo.

Napravimo reformu sistema školstva. Ponudimo im naše zaključke, saslušajmo njihovu kritiku, i onda pokušajmo da im se prilagodimo. Radimo za decu, a ne na deci da bi ih što bolje prilagodili nama. Deco, spasite nas! Deco, povedite nas! Deco, ubrzajte nas! Recite slobodno šta mislite. Slušamo vas!

Treba deci da pomognemo da slobodno misle, a ne da ih učimo kako da misle i da ih zatrpavamo informacijama i zahtevamo od njih da ih pamte. Teramo ih da uče istoriju, i kroz tu torturu ona neminovno postaju delovi sistema čiju su interpretaciju naučili. Nije li veći izazov pomoći im da istraju u nezavisnom razvoju, nego praviti od svih biološke kompjutere sa istim operativnim sistemom?

Dete prima roditeljsko ponašanje i stavove mehanički, nesvesno. Kopira i oponaša. Zato morate da budete svesni sebe u svakom momentu, svesni toga šta pričate i kako se ponašate, ne smete ih oblikovati prema sebi.

Biološki roditelji treba da pomognu detetu samo u prvim mesecima dok ne stane na noge, da mu pomognu da se što pre osamostali. A zatim treba svi da se uključe i da se detetu omogući da bira od koga želi da uči.

Dete treba da bude u komunikaciji sa svima od malih nogu i da bude tamo gde mu je najinteresantnije. Neka bude gde želi i neka uči ono što ga zanima. Najvažnije je da se ostavi što veća mogućnost samostalnog izbora.

Detetu je važno da oseće ljubav i sigurnost., da ga slušamo i da se trudimo da ga razumemo.

Učimo ih slobodnom razmišljanju, slobodnom zamišljanju. Učiti ih slobodnom razmišljanju i slobodnom zamišljanju znači oslobadjati ih strahova i sistema.

Učimo ih da uče. Da uče sa razumevanjem, a ne napamet. Treba razumeti i povezivati, a ne bubati i samo znati.

Deca su surovo iskrena, negujte to u njima. Pomozite deci da vas prevaziđu, a ona će vam pomoći da ih sustignete. Deca su vam najveći prijatelji.

Sistem

Srušimo zakone koje su nam nametnuli drugi, gradimo zakone svoje. Prepoznamo zakone svoga bića. Otvori se za tuđa iskustva. Otvori um za tuđe umovanje. Poslušaj tuđe zaključke. Obradi sakupljeno. Zaključi svoje. Zaključi sam.

Treba izbegavati i odbacivati sisteme. Oni nas ograničavaju a naročito su opasni za decu u prvim godinama života, svaki sistem ili dogma ih sputava i umanjuje kreativnost. Sistemi su štetni zato što razlivaju energiju spoznaje po poznatim sferama i sputavaju napredovanje, razvoj, evoluciju.

Sistemi u ponašanju su kočnice spoznaje. Svaki sistem je zastoj u razvoju jer je bazirani na prošlosti, i zastareva još u toku stvaranja. Živimo sada i u svakom trenutku, prošlost je važna jedino sama sebi.

Proučavajući istoriju da bismo shvatili sadašnjost takođe se izlažemo sistemu dogmi i stvaramo od sebe oruđa prošlosti. Istorija je samo referenca, obično nepotpuna ili modifikovana u nečiju korist. Potrudi se da shvatiš okruženja iz sadašnjosti, jedino će tako pred tobom biti uzbudljiva i još neispisana budućnost.

Ne treba stvarati sisteme već samo svesno težiti beskonačnom.

Uspostavljanjem sistema se uspostavljaju i određene dogme i zakoni koji u svakom slučaju u određenom trenutku počinju nekome da smetaju. Neko pokušava da ih prevaziđe što je i normalno, a drugi usistemljeni ga osuđuju. Bez sistema pojedinac onda mora stalno da misli i bude uključen, kada nema sistema nema ni spavanja.

Ne možeš se osloniti na sistem, već se mora svaki put naći obrazac koji važi samo u tom trenutku, samo za situaciju koja je neposredno ispred tebe.

Treba prevazici svaki sistem. Moramo se osloboditi strahova i sistema, i slobodno misliti. Dok se ne ograničavaš u mogućnosti si da vidiš ograničenja.

Svako suđenje takođe ne treba da se bazira na nekom sistemu zakona već treba da bude jedna celokupna kosmička analiza, a slučaj je svaki za sebe, autentičan.

Ukazujte na paradokse koje stvaraju sistemi, podstaknite dijalog. Tako razbijamo zidove sazdane od dogmi, i otvaramo nove puteve za razvoj sopstvenog bića.

Trebalo bi da mudri, osvešćeni dijalog upravlja zajednicom ljudi i vlada planetom.

Ideje - Sila

Ideje su svuda. Svako poseduje i proizvodi ideje i pokreće se pod uticajem neke ideje ili ideja. Sve oko nas predstavlja određenu ideju koja deluje na nas. Mi takođe našim delanjem proizvodimo određene ideje, kojima delujemo na sebe i na druge.

Koliko je tvoja ideja snažna, i onoliko koliko si svestan koncepta i rezultante ideja koje te vode, toliko ćeš tuđu ideju lakše da apsorbuješ tako da ti ona ne poremeti koncept. Ako nisi oprezan ili previše pasivan tuđa ideja može da te udari takvim intenzitetom da ti skroz promeni smer, i pravac.

Ti si koncept dok delaš iz svesnog stanja i imaš pravac i smer. Snažna ideja može da te pomeri i da utiče na tebe, ali ti imaš svoje smernice kojima reaguješ na napadnu ideju i samo rafiniraš sopstveni koncept. U zavisnosti od tvoje budnosti možeš ostati na svom putu, možeš da odeš rezultantom i modifikuješ svoj put, ili te ta snažna ideja može odvesti na tuđi put.

Sve zavisi od intenziteta ideja. Ako je ideja kojom se ti vodiš stabilna i velikog intenziteta, spoljašnje sile koje deluju na tebe možeš lakše savladati. Ali ne treba zaboraviti da sve deluje na tebe jer je sve sačinjeno od ideja, i toga stalno treba biti svestan. Korekcije pravca se vrše podsećanjem na već prihvaćene ideje i radom na sopstvenom konceptu.

Ideja ideju podstiče. Iz svakog tvog delovanja proizilazi ideja koja zatim deluje na okolinu i tebe. U nekim slučajevima ne možeš delovati na nekoga zato što njega ili nju vode snažne ideje kojih i ne moraju da budu svesni, ili

zato što niste iste koegzistencije (*rezonancije*), nemate istu vibraciju (*niste u istoj dimenziji, u istom frekventnov opsegu, drugačije oscilujete i rezonijete*). U svakom slučaju, što si osvešćeniji koncept ti je snažniji pa se drugima manifestuje kao snažna ideja, teže ti je promeniti pravac i skrenuti sa puta.

Svi poseduju i ogromnu inerciju kreiranu od svih ideja koje su oni svesno ili nesvesno prihvatili, to održava njihov pravac bez obzira koliko su osvešćeni. Pazite se inercije, ume da ulenji i um pomuti. Živite svesno, budite budni, idite putem koji ste sami odabrali. Ideja nije ni institucija, niti nekakva nepromenljiva struktura ili sistem.

Kretanje kosmosa, i svih njegovih činioca je proizvod nekih ideja, a onda to kretnje proizvodi nove ideje, i ostvarene koncepte koji pokreću nove ideje.

Nove ideje nastaju iz ostvarenog koncepta, a zatim opet iz skupa povezanih ideja koje čine jednu celinu nastaje novi koncept. Ideja sama sebe proizvodi, a mi kao deo kosmosa samo smo negde u tom procesu i nismo zaštićeni ili odvojeni od tog procesa već smo deo istog, pod stalnim uticajem novih ideja.

Delanje proizvodi ideje, a ideje podstiču delanje. Nauči i pusti da ideje protiču kroz tebe.

Trudi se da uvek budeš svestan ideja koje deluju na tebe da bi razumeo sopstveni koncept. Osvesti svoju ideju vodilju, i znaj koju ideju predstavljaš svojim postojanjem. Samo ćeš tako znati kuda ideš, kako te drugi vide i kako deluješ na druge.

Morate shvatiti smer i pravac rezultante svih ideja koje deluju na vas, to je jedini način da izađete iz začaranog kruga života. I tako postanete ostvareni, jedinstveni, večni koncept. Božanstvo koje slobodno kreira ...

Rečnik

**ovaj kratki rečnik nosi skriveno značenje na više nivoa, tako da vam ga predstavljam bez daljeg objašnjenja.*

Doza

Misao (grčki).

Kognicija ili Spoznajanje - Kognitivna sposobnost

Spoznajni proces, razumevanje i usvajanje znanja. Poimanje stvarnosti zasnovano na iskustvu i mišljenju. U grupu kognitivnih (saznajnih) funkcija se ubrajaju - pažnja, opažanje, mišljenje (izraženo kroz govornu funkciju), rasuđivanje i pamćenje. Razlikuje se od iskustva osećanja i želja.

Kraza

Mešanje. Mešanje sokova u telu.

Kreacija (creatio)

Meme

Prenos kulturne baštine, jedinica prenosa ideje kulture. Prenešeni i kopirani kulturni koncept. Seme kulturne imitacije. Deo misaonog procesa koji se prenosi sa osobe na osobu. Kulturni koncept. Skup ideja, kulturni koncept u nastajanju. Fundamentalna jedinica kulturnog nasleđivanja. *Slobodna volja ili MEME replikator? Biraj!*

Memento mori

Seti se smrti, podsećaj se smrti.

Morfej (morphoeus)

Sin boga spavanja Somnusa, bog sna, uz njegovu pomoć, u duši onoga koji spava, stvaraju se razne slike i oblici. (morf=oblik).

Mortificirati (mortificare)

Izumirati; mučiti svoje telo; umekšavati meso time što se ostavlja na vazduhu.

Remisija (remissio)

Vraćanje; otpust, oprostjenje, oproštaj grehova; milost, pomilovanje, oprostjenje kazne; popuštanje bolesti, naročito groznice.

Remisio juramenti (remissio juramenti)

Razrešenje zakletve.

Relativizam (relativus)

Samadi

Samadi (sanskrit: समाधि) je pojam koji znači sastavljenost, sjedinjenost, sabranost. Sanskritska reč samādhi doslovno znači sastavljenost.

Sinergija

Zajedničko delovanje, saradnja, pomaganje; udruživanje više organa (organizama) radi obavljanja neke radnje ili pokreta.

Sinergizam

Učenje o sadejstvu, učenje o slobodnom sadejstvu ljudi u težnji za svojim popravljanjem i sticanjem blaženstva.

Siniceza

Sažimanje. Stapanje u jedno.

Sinestezija

Saosećaj, saoset. Sposobnost jednog nenadraženog čula da oseti nadražaj drugog nekog čula (da se vide boja kada se čuje ton; "SLUŠANJE BOJA")

Sinehija

Veza, jedinstvo.

Sinkopa

Iznenadna duboka nesvestica usled zastoja kucanja srca. Iznenadna smrt usled oduzetosti srca. Spajanje nenaglašenog sa naglašenim.

Platon - Pećina

Život u pećini predstavlja naš život i spoznavanje na osnovu sveta čulnih stvari, našu zarobljenost materijalnim i telesnim, a izlazak iz pećine uzdizanje duše u svet ideja, koje se postiže razumskim i umnim saznanjem. Mit o pećini Platon završava tako što postavlja pitanje šta bi se dogodilo sa tim čovekom koji je uspeo da izađe iz pećine i posmatra sunce ako bi se vratio u pećinu i pokušao da objasni ostalim ljudima, koji su okovani, šta se zapravo događa i šta je prava istina. Ostali bi smatrali da je on poludeo i da je prava istina ono što se dešava na zidu pećine, a ako bi ovaj pokušao da ih oslobodi i povede izvan pećine, oni bi ga i ubili, kaže Platon, aludirajući na sudbinu Sokrata koga su Atinjani osudili na smrt.

Jeste ili Niste

- Vi jeste?
 - Mi jesmo. Vi niste!?
 - I mi jesmo. Ma, možda i nismo? Nismo a? Ma jesmo!
- Staju, gledaju se i polako počinju da se pretapaju jedno u drugo i zatim počinju da tvore raznovrsne oblike.